

NÕGIKIKAS JA TAHMAPUUK

Tänapäeva muinasjutt lastele
2-es vaatuses.

Rootsis 1976.

Tähelepanuks!

Käesoleva näidendi lavastamiseks ja ettekandmiseks on vajalik
autori nõusolek.

PEDAGOGGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K/15535-13

T e g e l a s e d :

Jäätise Klutt - väike jäätisemüüja oma käruga
Professor Ideefix - leiutiste väljamõtteleja
Aednik - lillede sõber Päikesepargis
Nõgikikas - õhupallide vabrikant
Tahmapuuk - tema abiline
Nõgikikka sellid - tahmamasina osad vabrikus
Lilled Päikesepargis
Linnatädid, -onud ja -lapsed

I vaatus: Ilus suvehommik Päikesepargis

II vaatus: Nõgikikka õhupallide vabrikus

I v a a t u s

Paljude lillepuhmaste ja hoolitsetud põõsaste ja puudega
Päikesepark. Taga paremal on massiivne pargi pink paberikorviga
selle kõrval. Suvehommik - täis päikesepaistet ja linnulaulu.

Aednik: (lillepuhmaste juures kummargil mulda kohendades ja lilledega
kõneldes) Nõnda jah! Sirutage aga oma peakesed üles! Ikka sära-
va päikese poole. Raputage uni silmist! Nõnda! Ka sina, kaste-
pisarais sinisilm - siruta aga peakest, kõrgemale! Täna on
tõesti ilus hommik -

Jäätise Klutt: (tuleb pargiteed mööda, jäätisekäru ees tõugates, lõbu-
salt umisedes) Lumi-valge, hele-roosa, kreemikas! Koorejäätis
kreemikas! Lumi-valge, hele-roosa, värske koorejäätis kreemi-
kas! (Aednikku nahes, jääb seisma) Tere hommikust vana Mulla-
mutt!

Aednik: (samuti) Tere, tere Jäätise Klutt! Täna pead oma jäätise müü-
giga vara algama, tuleb palav ilm - ja sinu lumi-valge sulab
varsti veeks!

Jäätise Klutt: Veeks! Minu jäätis on koorest tehtud - koorest, kuuled sa!

Aednik: Veest või koorest - aga kõik külm kaob tänasel suvehommikul:
jaavad vaid päike, rohelised puud ja lilled -

Jäätise Klutt: Palju värvilisi lilli -

Aednik: Need kõik on minu lapsed -

Jäätise Klutt: Tõesti kaunimad on siin Päikesepargis!

Aednik: Jah! Aga kauaks - ühel päeval on Nõgikikas siin - ja siis on
kõik otsas!

Jäätise Klutt: Arvad, et ta leiab meie pargi üles?

Aednik: Nagu kuulnud olen, on tal hea nina ja veel parem nuuskur abiliseks.
Linnatädid ja onud (tulevad lastega jalutades)

I Tädi: Haruldane ilm jah!

II Tädi: Päikesepark on suvehommikul kauneim paik!

I Onu: Siin on mõnusalt rahulik!

II Onu: Ja näe, pink seal, nagu ootaks ja kutsuks meid! (istub pingile)

II Tädi: Õhk on siin puhas!

I Tädi: Täis paikest ja linnulaulu!

I Onu: Mis sa hing veel soovid!

Vaike poiss: Jäätist!

Vaike tudruk: Jäätist jah! Jäätise Klutt on siin!

I Onu: Seda ma ei teadnud, et hing soovib jäätist kah!

Jaätise Klutt: Aga muidugi! Olge lahked! Jäätist igale hingele! Lumi-valget, hele-roosat kreemikat! Värskeim ja parim koorejäätis!

Lapsed: (sagivad vanemate ja jäätisekäru vahel) Mulle! Mulle lumi-valget! Hele-roosat! Mulle kreemikat! Mulle kõik sordid kokku!
(Tädid astuvad ka kärule lähemale)

Aednik: (lastele) Ärge aga unustage paberikorvi - seal!

I Tädi ja Onu: (saanud valge jäätise portsu kätte, istuvad pingile sööma)

II Onu: (aednikule) Sul on siin tõesti kõik ilusasti seatud - lilled -

II Tädi: Kui palju lilli, ja millistes värvides - sul peab küll hea silm olema - et neid seada -

Aednik: Mitte ainult silm, sõbrad, vaid ka süda -! Ka südamega peab lilli tundma - ja mõistma! Vaadake nüüd neid! Vaadake, nad on ärganud, hõbedased kastepisarad saravad nende kroonidel! - Luidas nad endid sirutavad päikesele vastu - (Kostab nagu tassist suvetuulte muusikat -. Lillepuhmastikest sirguvad lilled üksteise järgi üles, raputades peakesi, sirgudes - muutudes värviliseks ringiks keerlevas lilletantsus). (Korraga kostab pargiteel kõmpsivaid ja lohisevaid samme: komp-komp, sahh-sahh)

Kõik: (Kuulates) Kes need peaksid olema? (sammud muutuvad järjest valjemaks)

Lilled: (taganevad kartlikult puhmastesse, sinna seisma jäädes)

Jaätise Klutt: (Aednikule) Ega ometi -

Aednik: (Talle noogutades) Need on nemad - nagu karta oli:

Nõgikikas ja Tahmapuuk - !

Kõik: (sosinal) Nõgikikas ja Tahmapuuk - ?

Lapsed: (jooksuga, hirmunult, peidavad endid jäätisekäru taha) Nõgikikas tuleb! Nõgikikas tuleb!

Nõgikikas: (lõbusanäolised, värvilised õhupallid käes, kepseldes ees, Tahmapuuk ta kannul mustavärviliste õhupallidega)

Nõgikikas: (mesimagusa häälega) Tere, tere! Aulik rahvas! Prouad, harrad - neiud, peiud - tütreid, pojad - !

Kõik: (vaikivad, taganevad eemale)

Nõgikikas: (endiselt) Milline nõiduslik hommik - siin Päikesepargis.

Ja prouad ja neiud - kõik piduehteis, kui kaunid õied!

Nõgikikas: Ärge kartke - astuge ligi! See olen ju ainult mina, Onu Kikas - kes õhupallide poolest rikas!

I Tadi: (II Tädile) Õhupallid - need ei ole ju kardetavad -

II Tadi: Need näivad lõbusad ja ilusad -

Nõgikikas: Just, mu daamid! üks ilusam kui teine (palle ulatades) võtke ainult! Täna ei maksa need midagi - (lastele) Tulge ja võtke ainult! (heidab palle laste poole) Täna peame pidu siin ilusas pargis - Onu Kikkal on nii hea tuju - ! (Tahmapuugile silma pilgutades) Eks ole?!

Tahmapuuk: Jah! Peremees - Onu Kikkal on hea tuju, sest viimaks leidsime selle Päikesepargi üles -

Nõgikikas: Jah - juhtusime nii kogemata kombel - jalutades, juhuslikult siia võluvasse Päikeseparki -

Lapsed: (on ettevaatlikult neile lähenenud ja palle korjanud)

Nõgikikas: (lastele) Nõnda - nõnda ! Võtke aga julgelt - Onu Kikas ei hammusta - jagab ainult palle, ilusaid, rõõmsaid, värvilisi õhupalle ... (jagab lastele palle, kes nüüd ta ümber trügivad) Võtke, võtke sõbrakesed! Täna kõigile tasuta! (Tahmapuugile) Homme maksavad topelt - nõnda söödetakse äri sisse!

Tahmapuuk: Jah! Peremees! Äri süüakse sisse! (endale) Kuhu sisse?

Nõgikikas: (jagab naeru kihistades noortele ja vanadele õhupalle, siis Tahmapuugile) Anna lisa - neid ilusaid - musti!

Tahmapuuk: (talle musti õhupalle ulatades) Aga ettevaatlikult, peremees - Need on ju -

Nõgikikas: (Teda katkestades) Ma tean, ma tean - (siis lastele ja lilledele) Siin ilusad kui mustikad ja sõstrad - !

Lapsed: (hüppavad rõõmsalt ringi palle heites ja mängides)

Aednik: (Jäätise Kluttile) Mina neid musti ei võtaks -

Jäätise Klutt: Jah! Need on kahtlased -

Nõgikikas: (Tahmapuugile) Nüüd viskame varvast! Algas on tehtud! Pärast silume veel üle - need mustikad ja sõstrad - plöks ja plöks! (mõlemad hiilivad märkamatuult minema)

Lapsed: (hüppavad endiselt kilgates ja pallidega mängides ringi, Tädid ja Onud vestlevad omavahel. Siis aga hakkavad õhupallid üksteise järele lõhkema - neis leiduv tahm ja suits valgub laiali parki, üle põõsaste, puude, lillede ja inimeste)

Jäätise Klutt: (ehmunult) Mis see on - suits ja tahm!?

Aednik: (samuti) Need on need mustad õhupallid - (valjult hüüdes) ärge puutuge neid - need on tahm ja suits! (mustad õhupallid lõhkevad järjest)

Kõik: Tahm ja suits!

Lilled: Oi! Tahm ja suits! (vajuvad ehmunult puhmastesse, kuhu kaovad)

Tädid, Onud, lapsed: (lækastades ja kõhides, käed ja näod tahmased)
Taevas appi! Me lämbume!

Kõik: Nõgikikas! Nõgikikas! Need on tema õhupallid!

Onud: Võtke see lurjus kinni!

Aednik: Ta on kadunud!

I Tädi: Mõlemad petised on läinud!

II Tädi: (vihaselt) Onu Kikas - tahmapallide poolest rikas - ! Trellide taha tuleks selline pista!

I Tädi: Ja ta õhupallide vabrik kinni panna! (nutuselt)

II Tädi: Missugused me välja näeme - ja lapsed, ta tapab ju lapsed oma suitsu ja tahmaga! (laste nägusid puhastades, pühkides)

Aednik: Lapsed ja kõik - lilled ja puud ja põõsad - ! Oh! Hada - seda ma aimasin! üles nuhkis meie Päikesepargi - ja nüüd on ta siin - tema vastu ei saa keegi - tema käes on raha ja võim - !

Professor Ideefix: (kes vahepeal parki laste keskele astunud, moondamise vari kaenlas, ja vestlust jälginud) Eksid hea mees! Kui ütled: raha ja võim! On olemas veel kolmas komplement! - vaim!

Kõik: Vaim!?

Prof. Ideefix: Jah! Vaim! Ja see on vägevam kui raha ja võim!

Aednik: Kes sa oled - imelik mees - veel imelikuma jutuga?

Prof. Ideefix: Mina! Mina olen professor Ideefix! Teie teenistuses!

Kõik: Professor Ideefix!

I Tädi: Vaata millised me välja näeme, meie lapsed ja meie Päikesepark!

II Tädi: See on Nõgikikka töö!

I Tädi: Nõge ja tahma on ta kõik kohad täis puistanud - !

Aednik: Kõik puud ja põõsad ja mu lilled - (tahmaste nägudega lilled kerkivad puhmastikest) mu lilled - mu kaunid lillekesed! Kohutav!

Jäätise Klutt: (kes vahepeal osa lastega jäätisekäru taha läinud, hüppab sealt karjatusega keskele - must jäätis torbikuga käes)
Appi! Must jäätis! Vaadake, see röövel on mu lumi-valge, hele-roosa - mustaks muutnud!

Kõik: (tema ümber kogunedes) On lumi-valge mustaks muutunud!

Prof. Ideefix: (kohkunult) See on ju kohutav - kõik on tahma ja suitsu-
ga rikutud! Ei, nõnda see ei tohi edasi kesta -

Kõik: Me lämbume tahmahunnikus!

Aednik: Sina oled õpetatud mees - ütled, et oled meie teenistuses -
professor Ideefix - sina aita siis meid!

Kõik: Jaa! Ideefix aita meid! Päästa meid Nõgikikka võimusest!

Prof. Ideefix: - Oot! Oot! Mul on tegelikult idee!

Jäätise Klutt: (rõõmsalt) Kuulsite, professoril on idee!

Mõned lapsed: (tulevad jooksupärgi) Nõgikikas tuleb! Nõgikikas tuleb taga-
si! (poevad põõsastesse peitu)

Tädid: Päästke endid, kes suudab! Nüüd tuleb ta päris tahmapommidega!
(põgenevad koos Onudega ja lastega parki laiali)

Jäätise Klutt: (Professorile) Parema, kui kaome kah, professor - ja ruttu!

Prof. Ideefix: Kaome? Mitte sugugi! Ma ütlesin, et mul on idee - see
täheb, et ma vaatan seda Nõgikikast lähemalt!

Jäätise Klutt: Lähemalt! Kui ta meid näeb, matab meid tahmahunnikusse,
me oleme kadunud!

Prof. Ideefix: Ära karda! Vaata, mis mul siin on! (võtab kaenlast moon-
damise-varju ja avab selle, milline näeb välja nagu lilleline
põõsas) See vari teeb meid nähtamatuks!

Jäätise Klutt: Nähtamatuks?

Prof. Ideefix: Just! Sulatab meid ühte loodusega - Ma ütlesin et vaim
on vägevam kui võim - ja sa näed, vaim on ka kavalam kui võim!
Nüüd kaome! (Peidab end koos Jäätise Kluttiga moondamise-varju
taha, milline jääb nagu lillepuhmas põõsa äärde).

Nõgikikas: (tema järel Tahmapuuk mustade õhupallidega) Hi-hi-hii! Tore
- tore! Kõik on kadunud! Väga hea - saame segamatult oma töö
lõpetada! Anna siia veel üks pall!

Tahmapuuk: (kahtlevalt) Veel? - Aga - aga, kui on ehk palju?

Nõgikikas: Palju! Mis sa lollust ajad! Kunagi ei ole tahmast palju!

Anna pall siia! (Kahmab Tahmapuugilt palli, seda lõhki torgates,
suits ja tahm valgub endiselt pallist välja) Hi- hi hii! Vaat
nõnda! (mõnusalt õhku sisse tõmmates) Oo - milline krõbe ja ka-
re õhk - nagu siidi vea sisse!

Tahmapuuk: (ahmib ja matsutab) Ööh! Näm - näm! Mina ei tunne midagi -
ei mingit siidi maitset!

Nõgikikas: Näed sa! Siis ei ole õhk veel kuigi tahmane! Anna veel üks pall! Ja veel üks!

Tahmapuuk: (kellel tahmapallid vöö küljes, võtab ja annab sealt palli -
- palli järgi Nõgikikkale, märkab üht katkist palli) Ah! See ei
kõlba - see on ju katkine! (Heidab selle kõrvale, mis jääb aga
endiselt vöö külge)

Nõgikikas: (kes saadud tahmapallid purustanud) Hee - hee! Õhk läheb ja
paksemaks!

Tahmapuuk: Kui aga mõni tuleb?

Nõgikikas: Mõni! Siis ajame ta tahma täis! Ära ole argpuks! Minu vastu
ei saa keegi! Varsti kaome salavabrikusse tagasi - hee- hee!
Sealt ei leia meid keegi, sest keegi ei tea kus see asub -

Tahmapuuk: Jah, keegi ei tea, et see asub maa all -

Nõgikikas: Kas sa pead suu - (ringi uurides) puudel ja põõsastel või-
vad kõrvad olla!

Tahmapuuk: (lähemat põõsast uurides) Sellel põõsal ei ole küll kõrvu...

Nõgikikas: Heh! Nüüd peaks siin aitama! (naerab kurjalt) Päikesepark on
must kui söekaevandus! Nüüd aga peame ruttama tagasi vabrikusse,
meie õhupallide tagavara on kah läbi. Paneme aga masina käiku -
ja uued tahmapallid turule - tuhat - tuhande järele! Terve lin-
na - terve maailma teeme tahma kuhjaks! (kiirustab ära)

Tahmapuuk: Jah peremees! (tema järele)

Prof. Ideefix: (Moondamisevarju sulgedes) Need on ju suuremad sulid,
niisuguseid ei ole enne veel nähtud! Terve linna teevad tahma-
kuhjaks!

Jäätise Klutt: Terve maailma!

Prof. Ideefix: Seda me veel näeme - (käib mõttes ringi, uurib maad,
siis äkki Kluttidele) Minu idee - tahmavabrik tuleb kahjutuks teha -

Jäätise Klutt: Ja aga kuidas? Ja kus see asub? -

Prof. Ideefix: Vaata Klutt - mis siin maas on -

Jäätise Klutt: Siin maas? (uurib ringi) Tõepoolest - siin on ju suured
tahmased jalajäljed!

Prof. Ideefix: Just! Nõgikikka ja Tahmapuugi jalajäljed - ja tahmarada
- tõepoolest! (rõõmsalt) Ah - nüüd ma tean! See oli see katkine
tahmapall, mis Tahmapuugil taga lohises - sellest tuligi tahma-
rada maha - kui seda rada mööda lähme -

7.

Jäätise Klutt: Jõuame Nõgikikka salavabrikusse -

Prof. Ideefix: Täpselt! Hiilime vabrikusse ja siis - (võtab vöö vahelt kolm väikest nahkset kotikest) Siin -

Jäätise Klutt: Mis need on?

Prof. Ideefix: Minu leiutis - kontsentreeritud kontsentraadina:

kotikene kiirgavat päikese helki -

teine sügavat taeva sina -

ja kolmas - lõhnavat metsa rohelist!

Kui me need nende tahmamasinasse paneme - siis -

Jäätise Klutt: Siis?

Prof. Ideefix: Siis on tervel tahmavabrikul lõpp - kõik kaob: nõgi, tahm ja suits! Ja Nõgikikas! Kõik muutub jälle endiselt ilusaks ja puhtaks!

Jäätise Klutt: Ja minu jäätis muutub jälle lumi-valgeks?

Prof. Ideefix: Sellepeale võid sa kindel olla!

Jäätise Klutt: Siis lähme - ma tulen sinuga, lähme Nõgikikka tahmavabrikut otsima!

Prof. Ideefix: Aga ettevaatlikult - Nõgikikas on kardetav ja Tahmapuuk on valvel! (avab moondamisevarju, selle taha endid peites, hiilivad minema).

Eesriie.

Nõgikikka maa-alune salavabrik, tahmast mustade seintega, ämblikuvõrkudes võlvide alune. Vasakul sügav võlvitud avaus sissekäiguks, paremal tagaseinas trellitud aknaava.

Tagaplaanil, keskel konutavad liikumatult Nõgikikka sellid - masina osad - hammasrattad, võllid, kolvid, kolud jne., moodustades kummalise "tahmapallide" masina.

Kõik mässunud pimedusse, ainult sissekäigu avast kumab nagu ähmast määratud valgust. Sügav vaikus. Vanetevahel on kuulda tuule undamist võlvi-aluses käigus. Siis kostab käigust: komps-komps, tsahh-tsahh - Nõgikikka ja Tahmapuugi samme.

Nõgikikkas: (tuleb kiirustades, tema järel Tahmapuuk) Loodame, et keegi meid ei näinud?

Tahmapuuk: (seljataha uurides) Ei Peremees!

Nõgikikkas: (märkab taga lohisevat katkist tahmapalli) Mis asi sul seal taga lohiseb?

Tahmapuuk: Ah! See on ainult üks katkine tahmapall! (võtab selle vöö küljest lahti) Näe! Päriskatkine!

Nõgikikkas: (kahtlustavalt) Oli see tahma täis?

Tahmapuuk: (hirmuga) Ee-ei aa - ! Ei olnud Peremees! Päriskatki oli -
- kindlasti - vist -

Nõgikikkas: (kurjalt) Ära sa -

Tahmapuuk: Ei-ei valeta Peremees -

Nõgikikkas: (endiselt) Mhh! Aga nüüd tahmamasin käima! Kiiresti ja ruttu! Sa jääd siia -

Tahmapuuk: Jälle üksinda - ikka üksinda - ! Peremees, ma kardan -

Nõgikikkas: (naeruga) Kardad? Mida?

Tahmapuuk: Pimedat! Kui ehk saaks -

Nõgikikkas: Ei saa - mitte valguse juppigi - ega pimedus sulle kallale karga - !

Tahmapuuk: Ei - aga - ma kardan - !

Nõgikikkas: Ära lobise rumalusi! - Masin käima ja ruttu - kuuled!

Tahmapuuk: Ja - aga - (läheneb arglikult masinale)

Nõgikikkas: Mul on veel väljas toimetamist - ! (endale) Ma ei kannata seda hirmsat masina müra. (kiirustab avause juurde, võtab sealt võlvi seinalt konksus rippuva kella nõõri ja veab selle üle sissekäigu, jaades ise väljapoole, selle taha. Tahmapuugile)

Nõgikikas: Ma panen alarmkella käiku - nüüd ei pääse keegi märkamatult siia sisse ega pääse sa ka siit märkamatult välja (naerab kurjalt) He-he -hee -

Tahmapuuk: (hirmuga) Peremees - !

Nõgikikas: Kui sul hirm on - siis laula - laula - (naeruga ära)

Tahmapuuk: (endiselt) Alati pean ma siin, selle hirmsa masina juures olema - üksinda - oo! Parem lukustan end kohe masina külge - enne kui hirm peale tuleb ja ara jooksta tahan -! (võtab masina küljes oleva keti ja luku ning lukustab selle ümber jala) Oo - (kuulatab hirmust värisedes, kuulda jälle tuule undamist) Oo - kuidas see laul oligi - la-la-la - ei tule kohe hirmuga midagi meelde - la-la-la - kes, kes aias - mis nimi - mis mesilase nimi - (kuulatab, endine tuule undamine) ni-mi ja ni-mi pu-puuh - ta nimi (hakkab masina juures nuppe vajutama ja keerama) seda nuppu - ka-aa ni-mi ja ratast kah - ta ni-mi! Ja aias kah - ta nimi - Tahma-puuh- ta ni-mi - ja seda kah, ta nimi - (masin hakkab ragina ja müraga käima) Soo-oh! Nüüd ruttu kivisütt ja tahma! (puistab kolinal kivisütt ja tahma masina kolusse) Ja vanu kalosse ja, ja autokumme ja jälle kivisütt ja tahma - la-la-la - va-na kaloss ta ni-mi -!

(Masina mürisev muusika: masin tõuseb ja vajub, rattad ja võllid hakkavad pöörlema ja teises masina otsas asuvast kolust tõusevad mustad tahmapallid üles)

Tahmapuuk: (rõõmsalt) L-la-la-la lallala - tahmapallid ta nimi! (Korraga kostab sissekäigu ava juurest heledat kella tilinat)

Tahmapuuk: (ehmunult) Mis see oli? (vajutab nupule ja paneb masina seisma. Vaikus. Siis tõmbub jälle alarmkella nõör pingule ja kell heliseb uuesti)

Tahmapuuk: (haarab lähedusest suure tahmase liblika püüdmise võrgu ja hüppab sellega avause poole, prantsatab aga kõhuli, kuna on jalgapidi ketiga masina küljes) Aah! ma panin ju end lukku - (kiiruga) Kus mu luku võti siis on - kuhu ma selle panin - ! (otsib igalt poolt, leiab viimaks põuest) Aat - at (avab jala lukust ja ketist) Soo-h! Ole kes sa oled - aga nüüd oled sa käes! (hiilib kohmakalt avause poole, hüppab siis äkki avause ette liblika võrguga selle ümber kahmides) Ää-h! (vaatab võrku) Siin ei ole kedagi! (hirmunult ringi vaadates) Aga - kell - Kell teigi ju til-til -til!

Prof. Ideefix ja Klutt: peidus moondamisevarju taga, akna läheduses, seina ääres, hüüdes) U-uuuu!

Tahmapuuk: (hüppab tagasi, võrguga vehkides) Mis? Kes? Uu- uu! Kust - see tuli sealtpoolt - (hiilib arglikult akna poole. Kell heliseb avause juures)

Tahmapuuk: Ää-h! Seal! (hüppab võrguga avause juurde) Siin sa pead olema - ! Aga ei ole! Oled sa siis nägematu või - või - ko- ko- - koguni to-to- tont!

Prof. Ideefix ja Klutt: (Moondamisevarju sulgedes, seisavad korraga akna juures nähtavatena) Ei ole!

Tahmapuuk: (pooleldi endale) See on hea - ma kardan tonte! (pöörab karjatusena ringi) Need olete ju teie! Aga - aga kuidas te siia sisse tulite?

Prof. Ideefix: See pole tähtis - peansi, et oleme siin - Nõgikikka salavabrikus!

Tahmapuuk: Siin te ei tohi olla! Välja siit! Kohe! - Mina juba teid ei karda - (läheneb neile võrguga) See on kerge mats (hoogu võttes) üks ja kaks ja kolm ja pumps - võrku teiega karsumps! (hüppab võrguga nende poole)

Prof. Ideefix: (avab moondamisevarju ja kaob koos Kluttiga selle taha)

Tahmapuuk: (võrguga ringi vehkides, püüdes) Mis - kadunud? (uurib ringi) Hüppasid kindlasti aknast välja! (rõõmsalt) Haa - kartsid mind - ha-aha haa! Läksid!

Klutt: (hiilib varju tagant välja masina taha) Uu- uuu!

Tahmapuuk: (ehmunult) Mis! Jälle Uu-uu!

Klutt: Uu- uuu!

Tahmapuuk: (endiselt) Siis ikkagi -

Klutt: Uu-uu!

Prof. Ideefix: (sulgeb moondamise varju, muutub nähtavaks)

Tahmapuuk: A-aah! See - see oled ju sina jälle - või ei ole? (taganeb hirmunult) Ku-ku kuidas sa jälle sisse said? Tulid läbi seina?

Prof. Ideefix: (noogutab)

Klutt: (hiilib vahepeal avause juurde, võtab sealt kella, hiilib sellega Tahmapuugi seljataha ja seob talle selle sappa)

Tahmapuuk: (endiselt) Lal-lä- läbi seina tulid - sis-sis siis oled sa ikka päris to- tont!

Prof. Ideefix: (noogutab jalle)

Tahmapuuk: (karjatades) Siis raagi - !

Klutt: (helistab Tahmapuugi sabas olevat kella)

Tahmapuuk: (hüppab karjatades ringi, vehib võrguga)

Klutt: (hoiab end endiselt Tahmapuugi selja taga, helistab jälle kella ja põgeneb siis Prof. Ideefixi moondamisevarju taha, mille see avanud)

Tahmapuuk: Appi tondid, appi tondid! (keerleb võrguga vehkides ringi)
(kell tiliseb tal sabas)

Prof. ja Klutt: (liiguvad moondamisevarjuga ringi, muutes endid vahetevahel nahtavateks ja hüüdes:) uu-uuu!

Tahmapuuk: (Kasvava hirmuga) - Tondid siin - ja seal - ja uu-uu igal pool ja til-til-tilll - appi, Peremees! Appi! (tormab suure hirmu ja kisaga välja) Appi!

Klutt: (naeruga) Kadus! Hurraa! Meie võit!

Tahmapuuk: (valjas) Peremees, tondid on vabrikus! Tondid!

Nõgikikas: Tondid - mis sa röögid!

Prof. Ideefix: Vara röömustasid - nüüd tulevad mõlemad! Ruttu peitu!
(avab moondamisevarju, mõlemad kaovad selle taha)

Nõgikikas: (sisse tormates, Tahmapuuk ta kannul) Noh? Mina ei näe siin kedagi?

Tahmapuuk: Need on tondid - neid polegi näha - nad teevad uu - uuu!
Ega lase masinat käima panna!

Nõgikikas: Lollus! Ara unusta, kes on tahmavabriku peremees - ! Mina - võimas Nõgikikas! Keegi ei saa mind takistada! Teen nii palju tahmapalle kui tahan - teen, et kõik uppub tahma ja suitsu!
(Hüppab masina juurde seda käima pannes)

Prof. Ideefix: (moondamisevarju kinni pannes, muutuvad nahtavateks)

Nõgikikas: Ah! Seda ma arvasin - (Tahmapuugile vihaselt) Ja need on su tondid! - Siis ikkagi oli tahma katkises pallis - tahma jälgede järele tulid nad siia - sina lohakas - valelik -

Tahmapuuk: Andestust Peremees! Andestust!

Nõgikikas: Pea suu! Ja kühvelda süsi!

Tahmapuuk: Kohe Peremees! Kohe!

Nõgikikas: Ja teie, kaduge siit - rutem kui ruttu! Mul ei ole aega!
Te näete, masin käib ja töö ootab - !

Prof. Ideefix: See on ju kuulmatu - töö ootab! Sellel tööolgu nüüd lõpp - (Kluttile) Ei aita muud, kui pean oma kiirtekontsentraadi välja võtma - ja teen sellele masinale lõpu peale! (hakkab kotikest vöölt lahti sõlmima)

Nõgikikas: Ah nii! (hüppab masina teise otsa ja napsab sealt tulevad tahmapallid kinni, nendega tagasi Prof. Ideefixi juurde, kus tahmapallid purustab) Nüüd teen ma teiega lõpu peale - vaat nõnda (purustab jälle palli nende nina all) Ahmige nüüd tahma sisse, nõnda kaua kui olete mustad kui tahmakäkid!

Prof. ja Klutt: (lökastavad, suitsu ja tahma ära vehkides, taganevad)

Nõgikikas: Täis käik masinale, Tahmapuuk. (hüppab rõõmsalt ringi) He - hee!

Prof. Ideefix: (vihaselt) No lõpuks saab ka ühe professori hing täis! Või meist saavad tahmakäkid! (võtab taskust imeliku nuppudega karbi ja kruvib selle moondamisevarju külge) Või tahmakäkid -

Klutt: Mis asi see on?

Prof. Ideefix: Minu leiutis - suruõhu helidega töötav tantsimise intonaator!

Klutt: Mis see teeb?

Prof. Ideefix: Saad kohe näha! (Nõgikikkale) Pane tahmamasin seisma! Silmapilk! Kuuled!

Nõgikikas: Ega ma rumal ole! (Võtab ja purustab jälle tahmapalli Professori nina ees)

Prof. Ideefix: Viimane kord: pane masin seisma ja jäta tahma tegemine!

Nõgikikas: Ei, ja veelkord ei! Jonnipärast: ei, ei, ei, ei, ei!

Professor Ideefix: Ah nii! (pöörab varju Nõgikikka suunas ja vajutab intonaatori nupule) Siis tantsi!

(Intonaatorist kostab rütmilist kiiret tantsu takti: tada-tata-taa, tada-tatat - taa - tat, tat, tat, taa)

Nõgikikas: (kohkunult, tahtmatult takti järgi hüppama hakates)

Mina ei taha sugugi tantsida - tada-tat-tat-taa - jäta järgi - jäta järgi - Kuuled sa - tada-tat-taa -tada - tat

Nõgikikas: tat taa - Tahmapuuk - võta ja põruta neile paar tahmapalli tada-tatat taa - vastu pead - Tahma - tat-tat - taa!

Tahmapuuk: Jah, Peremees! (hüppab tahmapallid peos Prof. poole)

Prof. Ideefix: Ah -soo! Sulle meeldib kah tantsimine! (pöörab varju kord Tahmapuugi kord jälle Nõgikikka suunas, ja sunnib sellega mõlemaid kiiretempolise takti järgi hüppama)

Klutt: (naerab kõveras) Hah- haa - vaat nüüd on tada-tat-tat - hopsassaaa!

Nõgikikas: (hingeldades) Enam ei jõua - tada-tat tat taa - jäta järele metsaline - tadataaa - tada -taa

Tahmapuuk: (samuti) Tada-taa -tada -tat-tat -taa - tada -taa (viskub selili maha) Tada -at -tat -taa (maas jalgu edasi liigutades) Tada -at -ata - taa

Prof. Ideefix: (Nõgikikkale) Noh! Tada -atta tat ata- taa -

Nõgikikas: (ikka kiiremalt tantsides, kuni langeb kah pikali maha) Tada- tat - taa - tada taa- !

Klutt: (naerdes endiselt) Hah- haa - nüüd on nende lips läbi!

Prof. Ideefix: (seab varju käsivarrele, võtab vöölt ühe kotikese) Nüüd kiiresti päikese kontsentraat masinasse ... siis on Nõgikikas meil peos!

Nõgikikas: (on tõusnud hingeldades maast, tuigub masina juurde, kahjurõõmsalt) Mind te juba kätte ei saa! Mind, Nõgikikast ei püüa keegi! Selle masina abil lendan minema - maailma - laiali - he he hee! (vajutab masina käima ja hüppab siis kolusse) He - he hee! (kostab hirmsat mürinat ja raginat ja masina teisest otsast, kolust tõuseb mustadest tahmapallidest moodustatud Nõgikikka kogu välja)

Prof. ja Klutt: (on jahmunult seda pealt vaadanud) Vaat see oli alles päris Nõgikikka temp!

Klutt: Ta polnudki muud kui suur tahma pall!

Tahmapuuk: (end hädaliselt põlvili ajanud) Peremees! Peremees! Ära jäta mind maha!

Nõgikikas: (kaugenev naer) He- he hee!

Tahmapuuk: (tõuseb ja hüppab tahmapallidest kogu juurde, seda haarates) Ära jäta oma Tahmapuuki maha, Peremees! (tahmapallidest kogu lõhkeb ta käte vahel) Ta on läinud!

Tahmapuuk: (nuuksudes) Peremees on läinud! Ta on kadunud! (jookseb kui pea kaotanud ümber masina) Ta on kadunud - mu Peremees on kadunud!

Aednik: (häääl väljas) Siia, siit keldrist tõusis suur tahma pilv välja!

Kõik: (Hääled väljas) Siia - tahmavabrik on siin!

Tahmapuuk: (endiselt abitult ringi joostes) Aidake! Aidake mind! Mul ei ole enam peremeest! Aidake mind vaest Tahmapuuki! (tormab avausest välja)

Klutt: (temale järele) Oota! Küll ma aitan - kõigepealt pesen su puhtaks!

Prof. Ideefix: (kes vahepeal kotikesed vöö küljest kätte võtnud) (lõbusalt) Kõik läheb kava kohaselt - (pane masina tasakesi käima ja puistab siis kotikesed üksteise järgi kolusse) - esiteks kotike kiirgavat päikese helki - teine sügavat taeva sina - ja kolmas lõhnavat metsa rohelist! (esimese kotikese järgi muutub kelder säravalt valgeks, päike kiirgab sisse ukseavausest ja aknast, algab nagu suvetuulte muusika Päikesepargist. Tahmamasina osad veeuvad laiali - hõljuvad siia sinna ja kogunevad lõpuks taha seina äärde suureks hunnikuks.

Aednik: (häääl väljas) Tõmmake trellid akna eest!

Onud: (häääl väljas) Lööge uks maha!

Kõik: (häääl väljas) Valgust ja päikest! (trellid langevad akna eest, müüride vahelt kiirgab valgust sisse) (suvetuulte muusika valjeneb - ukseavast, aknast, müüri vahedest pudenevad tantsivad lillekesed sisse, lilli ja rohelist langeb nendega koos keldrisse - pimedus ja ämbliku võrgud kaovad. - Tantsijate järele on sisenenud Tädid, Onud, lapsed ja Aednik)

Prof. Ideefix: (lillede tantsu lõppedes) Sõbrad! Tahmavabrik ei tööta enam - Nõgikikas kadus kui kuri tahmapilv õhku - ja tema hirmsast masinast on järel vaid hunnik vana rau-da! Pime kelder on nüüd täis päikesevärvi, õhku, metsarohelist ja lillelõhna -

Kõik: Nagu Päikesepargis -

Aednik: Puudub ainult -

Klutt: (hüüdes valjult, tulles ees, tema järel valges riides
Tahmapuuk jäätisekäruga) Värske - lumivalge - koorejäätis -

Aednik: Nüüd ei puudu enam keegi!

Kõik: Jäätise Klutt ja - Tah-ma- puuk?

Klutt: Ta ei ole enam Tahmapuuk - ma pesin ta ju puhtaks!

Tahmapuuk: (pool häbelikult) Minu nimi on nüüd Valge- jäätise
-puuk! (Kluttile) Eks ole Peremees?!

Kõik: (plaksutavad lõbusalt ja suure naeruga)

E e s r i i e .